

Willem G. Wevers - loslaten, meedoen en bevragen

Kunstliefde toont tot en met 13 maart een dwarsdoorsnede van het imposante en intrigerende artistieke werk en leven van de Utrechtse kunstenaar Willem G. Wevers (1952-2005). Onwillekeurig wordt de toeschouwer letterlijk onderdeel van de kunst die haar gelijke in binnen- en buitenland nauwelijks kent.

Willem G. Wevers, bevestiging van het blauw, 1987

Bij binnenkomst hangen tegenover elkaar als Chinese leeuwen naast een deurportaal twee fotowerken getiteld 'Red ta-ta-ta Head ta-ta-ta for René Magritte'. Grote afdrukken zijn het, in kleur, die overduidelijk refereren aan het werk van de Belgische surrealist. Een man op de rug gezien met een trompet tussen de

schouderbladen; zijn schaduw op de muur vlak voor zijn gezicht. Een blinde muur, waar je bij Magritte in de spiegel weerkaatst wederom het achterhoofd ziet. In het andere werk word je aangestaard, en presenteert Wevers een tekening van een stuk kaas; en géén kaas dus.

Vraag en Antwoord

René Magritte wierp vragen op, maar gaf in zijn eigen hermetische universum ook de antwoorden veelal zelf. Willem G. Wevers en zijn blinde muur bombarderen de toeschouwer onophoudelijk met vragen, maar laten vaststaande of eenduidige antwoorden aan een ieder. Wevers trekt vakkundig lijnen naar de traditie, plaatst zichzelf in een kunsthistorische lijn en doorbreekt die ook weer door context te verschuiven of weg te laten. Hij werkte aan het eind van zijn leven niet voor niets aan zijn zogenaamde 'reanimaties', varianten en aanpassingen op zijn kunstwerken. Die zijn door zijn ontijdig overlijden helaas niet verder gekomen dan het schetsstadium. Alsof een voorzienigheid ervoor wilde zorgen dat die artistieke ingreep of hertaling niet aan de kunstenaar, maar eeuwig durend aan de kijker zou blijven.

Willem G. Wevers, Rotonde op groen vlak, 2001

En-En

Begonnen als performance artiest gaat Wevers in de jaren '80 werken met fotografie. Menselijke kleinheid en intimiteit paart hij uiterst geraffineerd aan afstandelijkheid en perfectie. Zo heeft hij evenveel gemeen met de conceptuele kunst, als met (post)modern surrealisme. Wevers echter is meer Yves Klein en Sol LeWitt dan Max Ernst of Juan Miró. Tegelijk is hij én conceptueel kunstenaar en bezielde maker van indringende beelden; citerend uit het dagelijks leven en de beeldende kunst.

Loslaten

Wevers maakt het je 'makkelijk' door herkenbare icoonfiguren te laten opdraven. Of die nu komen uit de popwereld (Minnie Mouse, Pink Panther) of uit de kunstgeschiedenis (Yves Klein, René Magritte, Robert Mangold, Carl Andre) of uit de literatuur (Franz Kafka). In 'Minnies Hoek' zie je twee anonieme figuren (hun hoofden zijn aan het zicht onttrokken door cirkels waar je een hoofd verwacht) aan een tafeltje zitten te eten en drinken. Identificatie ontbreekt, trouwens ook met wat ze eten en drinken; delen van de foto zijn uitgeblokt met zwarte vlakken. In de hoek ernaast zie je jezelf weerspiegeld (nu geen blinde muur) in een sculptuur die direct herinnert aan Minnie Mouse.

Willem G. Wevers, Binnen - Buiten, 1986

Opdracht

Fysiek, emotioneel, intellectueel móest Wevers maken. Daarbij nam hij zichzelf als uitgangspunt. Dat levert in zijn geval geen narcistisch werk op, maar middelpuntvliedende universaliteit; het werk is nooit af en wordt gemaakt en verder gemaakt door iedereen die er iets in wil zien of herkennen of erover gaat nadenken. Wevers enceneert een werkelijkheid, die ongrijpbaar lijkt, maar je kunt er altijd mee uit de voeten. Die opdracht geeft Wevers bijna dwingend in het indringende 'Man Bijl'; een tekening op een spiegel. Weer zie je een persoon op de rug, naakt, met een bijl in zijn hand deze keer. In de spiegel, natuurlijk: jezelf. Als handelende agent in Wevers' werk. Je doet mee, moet meedoen, krijgt vragen maar geen antwoorden en wordt hoe langer hoe meer één met het werk, onderdeel van het werk.

Met Willem G. Wevers is een groot kunstenaar heen gegaan die zijn gelijke nauwelijks kent, nationaal of internationaal. Deze expositie doet op zeer indringende wijze eer aan 's mans indrukwekkende oeuvre en ter gelegenheid van de tentoonstelling verscheen bovendien een fabelachtig fraai vormgegeven overzicht van Wevers werk en leven in boekvorm onder de titel: 'Willem G. Wevers – Beelden 1982-2005'.

Willem G. Wevers, 12 feb t.m 13 mrt 2011
Kunstliefde, Nobelstraat 12 a, Utrecht
www.kunstliefde.nl

(c) Lucy, 23-2-2011. Tekst: Sven Schlijper

© 2014 [Lucyindelucht](#)
[contact](#) | [sitemap](#) | [colofon](#)
[powered by spanz 2.0 cms](#)